

mende kommunale Raads Medlemsantal i Anledning af de nye Byraadsvalg, der staa for Døren. Hertil har jeg svaret, at jeg ikke fandt Anledning til at imødekomme dette Ønske i Øjeblikket, og det har undret mig, at man fra de nuværende kommunale Bestyrelses Side, der sige, at de ere overbebyrdede med Arbejde og derfor maa have forhøjet Medlemsantallet, har ventet saa længe med at fremkomme med en saadan Begæring. De staa nu paa Gravens Rand; alle de nuværende Byraadsmedlemmer forsvinde alle sammen, og der kommer helt nye Byraadsmedlemmer i samtlige Kommuner, valgte efter helt andre Regler end de hidtidige. Nu plejer man dog ikke at have for Skik her i Landet, at en Mand, der afstaar sin Bedrift eller Ejendom, siger til Køber: Jeg forpligter dig til, at du skal drive Ejendommen med saa og saa mange Mennesker. Man plejer at overlade det til Køber, hvorledes han vil indrette sig i saa Henseende. Jeg mener, at de Byraad, der nu ophøre med deres Virksomhed, ingen som helst Kompetence have til at foreskrive, hvor mange Mand der skal være i de nye Byraad, der vælges paa et helt nyt Grundlag, for at de kunne udføre de Funktioner, som faktisk i alt væsentligt ere udførte tilfredsstillende af de nuværende Byraadsmedlemmer, der ere komne til Stede paa et helt andet Valgretsgrundlag, end de, der nu skulle vælges, komme.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der er Medforslagsstiller til det Forslag, der nærmest kun angaar Frederiksberg Kommune, anbefalede det andet Forslag, der har en mere vidtrækkende Betydning, og navnlig anbefalede han at gaa til en Udvildelse af Kommunalbestyrelsens Medlemmer i København, og det ærede Medlem gav i saa Henseende et historisk Overblik over den Udvikling, der er foregaaet fra 1661 til nu. Men et Faktum er det, at det er kun ganske faa Aar siden, at Kommunalbestyrelsens Medlemmers Antal i København blev forøget fra 36 til 42. Hvorfor stillede det ærede Medlem den Gang ikke Forslag om at faa det Tal endnu højere op? Thi Arbejdet for en 5—6 Aar siden var jo i det væsentlige det samme, som det nu er, og selv om en Kommunes Indbyggerantal vokser, saa vokser jo ikke i samme Grad det Arbejde, der hviler paa Kommunalbestyrelsen. Jeg mener derfor, at det er mærkeligt, at de Kommunalbestyrelser, der nu fratræde, have ventet

med at komme frem med Begæringen om at faa Medlemsantallet forhøjet i de respektive Kommuner indtil det Øjeblik, de selv skulle træde fra, og det forekommer mig underligt, at de to ærede Ordførere, der tilhøre Socialdemokratiet, i Gaar saa stærkt anbefalede at komme til denne Forhøjelse. Det forekommer mig, at det er Mangel paa Tillid til det Resultat, der nu vil fremstaa, efter at vi have indført den lige og almindelige kommunale Valgret. Man mener altsaa med andre Ord, at de Byraad, der nu ville fremstaa i Kraft af den nye kommunale Valglov, der hviler paa den lige og almindelige Valgret, skulle have et større Antal Medlemmer til fyldestgørende at varetage det Arbejde, som den privilegerede Valgrets Repræsentanter have kunnet udføre. Jeg synes, det er en Mistillid at vise de nye Raad, og jeg har ingen Grund til at vise dem en saadan. Jeg mener, det er hensynsfuldt mod de nye Raad at afvente og se, om de selv finde, at de i de enkelte Kommuner ere for faa til at udføre det Arbejde, der skal udføres. Hvis Rigsdagen saa vil give mig Bemyndigelse til, naar saadant foreligger, at forhøje Medlemsantallet udover de 19, skal jeg være villig dertil, naar jeg ser nogen virkelig Grund i hvert enkelt givet Tilfælde.

Men jeg har nu den Opfattelse, at de Kommunalraadsmedlemmer, der komme til Stede, efter at vi have gennemført den lige og almindelige Valgret, i intet Tilfælde, hverken i Henseende til Dygtighed eller kommunal Indsigt og Interesse, ville staa tilbage for de Byraads- og Kommunalraadsmedlemmer, vi have nu. Tværtimod gaar jeg ud fra, at idet man indfører Forholdstalsvalg, ville Vælgerne gruppere sig paa en ikke saa lidt anden Maade end den, hvorpaa man hidtil har grupperet sig. I de senere Aar, efter den nugældende Valglov, har man kun kendt to Hovedlinier, Højre og Venstre eller Højre og Socialdemokrater — mange Steder har Venstre og Socialdemokrater jo opereret i Fællesskab ved de kommunale Valg —, men det er min Overbevisning, at ved Indførelsen af Forholdstalsvalg de rent kommunale Interesser i mange Maader ville komme stærkere i Forgrunden end hidtil. De forskellige Klasser og Anskuelser indenfor Kommunen ville gruppere sig paa en noget anden Maade end hidtil, idet der ved Forholdstalsvalg ikke behøver at være saa stort et Antal for at kunne sætte et eller flere Medlemmer igennem som ved alminde-